

Bv. Hírlevél

2017/3

BÜNTETÉS-VÉGREHAJTÁSI SZERVEZET

Helyszíni riport a magyar-szerb határról

Szerkesztői üzenet 2.

Címlapsztori: A büntetés-végrehajtásra mindig lehet számítani 3-6.
Helyszíni riport a magyar-szerb határról

Zarándokút 7.

Száznegyven bv.-s indult útnak a mátraverebély-szentkúti kegyhelyre

Miből lesz a cserebogár? 8-10.

Tanulásban és sportban is jeleskedő bv.-s gyerekek

TARTALOM

Fejlesztések 11.
Vácon, a Fővárosiban és a Gyűjtőben

Szervezeti élet 12.
Pedagógusnapi elismerések

Életmentő börtönőrök 13.
Maticsák József és Szele Krisztián

Hobby és hivatás 14.
Zakor Tibor bv. százados, fekvenyomó bajnok

A bv. szervezet hírei 15.

Sport 16.
Országos Terepfutó Bajnokság

Tisztelt Olvasók!

Az a büntetés-végrehajtás berkeiben közismert, hogy szervezetünk eredményesen kivette a részét a határzár építésében.

Több elismerést kaptunk a rendkívüli körülmények között végzett gyors és szakszerű munkáért; amely a Bv. Holding és a bv.-s gazdasági társaságok összehangolt, magas színvonalú tevékenységét dicsérik. A Bv. Hírlevél szerkesztősége ezért úgy döntött, hogy elmegyünk a helyszínre és bemutatjuk, hogy folyik a munka a déli végeken. A határon dolgozó kollégáink példamutatása mellett hírt adunk a büntetés-végrehajtás mindennapi hőseiről is. A győri börtönben dolgozó *Maticsák József* és *Szele Krisztián* egy égő garázból mentett ki egy kislányt, majd eloltották a tüzet. A pálhalmi *Somogyi Roland* pedig megállt és kiszállt a kocsiból, hogy egy látássérült párt átsegítsen a járdán.

Hobby és hivatás rovatunkban *Zakor Tibor* bv. századost, a fekvenyomó Európa-bajnokság magyar reménységét mutatjuk be, akinek osztályvezetői megbízatása mellett már nem csak hobbija a sport.

Miből lesz a cserebogár? Mint ahogy a körképből megtudhatjuk, utánpótlásból sincs hiány.

Lapszámunkban bemutatkoznak a pécsi, a kalocsai, az egeri, a debreceni, a tököli, a nyíregyházi és a miskolci börtön munkatársainak sportban és tanulásban is jeleskedő gyermekei.

Jó olvasást kívánunk mindenkinek!

Makula György
bv. alezredes, főszerkesztő

A büntetés-végrehajtásra mindig lehet számítani

Elkészült a kétsoros kerítésrendszer a magyar-szerb határ teljes, 155 kilométeres szakaszán. A második kerítés építési feladataival a büntetés-végrehajtást bízták meg: 150 kolléga és 700 fogvatartott vett részt a munkálatokban, amelyek határidő előtt befejeződtek. Elmentünk megnézni a határ mellett szolgálatot teljesítőket.

Az autópálya mellé, egy aprócska benzinkúthoz vezet a GPS. Reggel 6 óra van, az úton egy lélek sincs, a mellettünk kanyargó autópálya is üres. Korábban érkeztünk, nem akartunk lekésni semmiről. A kedves, harmincas éveinek végén járó benzinkutas helyi, 2015-ben még kamionosként dolgozott a környéken, szóval benne volt a sűrűjében. És szívesen mesél: – Izgalmas idők voltak azok. Az illegálisan érkezők mindenhol ott voltak, még a kamionokra is fel akartak mászni. Attól féltünk, hogy véletlenül elütök majd valakit. Hála istennek, azóta már biztonság van. – zárja hirtelen a beszélgetést újdonsült barátunk, hiszen időközben megérkezett a mai nap első vendége.

A fehér Dacia Duster után porzik az út, igyekszünk tartani az iramot, de a mi autónkat nem erre a

terepre tervezték. Elhagyjuk az aszfaltborításának is csak jóindulattal nevezhető kátyús keskeny falusi utat, rákanyarodunk egy földútra és még jobban lemaradunk. A lassabb tempónak köszönhetően viszont van időnk nézelődni: nyugodt és békés a táj, mindenütt fólíásátor. A környék messze földön híres a tápanyagdús talajáról, sokan egészségik ki a jövedelmüket a háztájiból. Főleg paprikát, hagymát, és retket termesztenek, de láttunk uborka és paradicsompalántákat is. Végül lassan elérjük a röskei tranzitóna kapuját, mögöttünk egyre kisebbek lesznek a fólíásátrak. Balról sűrű erdő, jobbról bevetetlen szántóföld. A poros földút helyét pedig lassan átveszi a manőverút.

„Építési terület, belépés csak engedéllyel”

Úthengerek, terepjárók, billen-
csek, konténereket szállító kamionok, traktorok és építési anyagok mindenütt. A röszei tranzitózna harmadik bővítésének lezárt területén járunk. A tranzit bővítése – ahogyan a határkerítés építése is – már a végéhez közeledik, szinte minden a helyén, csupán néhány konténerre várnak, épp

ott állunk, ahol majd lenniük kell a nap végére. A tranzitózna természetesen a bővítés alatt is üzemel, néhányan most is jönnek a közelben lévő szedett-vedett katonai, strand és kemping sátrakkal tarkított „nejlon táborból”. Az érkezőknek a rendőrök mutatják meg az utat. Mire *Varga Zsolt* alezredes, a Bv. Holding Kft. logisztikai és szolgáltatói szakterületének vezetője közelebb kísér minket, a rabomobil mellett már felsorakoznak a munkabrigádok. Harminc fogvatartott és a felügyelők várják a feladatokat. *Molnár Roland* őrnagy ma a műveletirányító parancsnok, ő tartja az eligazítást. Ez az utolsó itt a határon.

A háromszáz fogvatartott munkáltatása idején a félórát is elérő eligazítás most ötpercesre apadt. Először a hegesztők indulnak el. Ők a kerítés megerősítésére szolgáló és gyakorlatilag átvághatatlan betonacélhálót rögzítik egymáshoz és az oszlopokhoz. A munkával gyorsan haladnak, látszik rajtuk a rutin: a kamion platójáról egyszerre ketten hegesztik az elemeket. Miután egyik társuk int, hogy mindketten kész vannak, az autó gurul tovább és folytatják a munkát. „Ponthegesztés elektromos trafóval. Ezt is megismerjük, szabadulás után már ez sem lesz ismeretlen” – fordul hozzám az egyik elítélt. Ő a hegesztésen kívül a hiltizést és a drótozást is kihívásnak tartja, előtte nem csinált még csak hasonlót sem. Még a megszokottnál korábbi ébresztő sem zavarja, hiszen örül annak, hogy kimozdulhatott, és a szabadban, a friss levegőn dolgozhat. Hozzáteszi: megszerette a vassal való munkát, és még jönne is, de tudja, hogy a mai lesz az utolsó munkanapja, hiszen a kerítést ma be kell és be is fogják fejezni. A motor felzúg, és az autó gördül tovább, mi is arrébb lépünk, nem akarjuk feltartani a munkát.

A második brigád feladata látszólag egyszerű, nekik a vezérdrótot kell kihúzniuk. Pontosan öt sorban feszítik ki a csupasz oszlopokra a vastag fémszálat. Egyszerű, de fontos feladat az övék, hiszen ezekhez rögzítik majd később a drótfonatokat. A munka felügyeletében *Botka Tamás* őrmester, az egyik legjobb bévés cölöpverő is részt vesz. Őt még 2015 szeptemberében, a határzárnál végzett munkája miatt részesítette dicséretben *Orbán Viktor* miniszterelnök, akkor beszélgettünk is vele. Azóta semmit sem változott: elszántsága, határozottsága és jókedve a régi. Nem meglepő, hiszen ő már kétszer végigjárta a határszakaszt, minden helyet ismer, semmi sem tudja meglepni. Oszlopot majd csak délután fog állítani, most van néhány perce. A zsebéből előkerül a saját, nem hivatalos IBH-s karjelvénye. Ebből csak a kiváltságosoknak jutott, összesen tíz darab készült belőle – mondja.

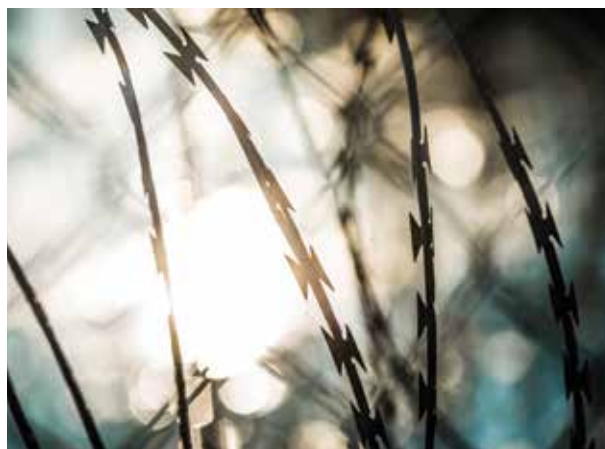
Aharmadikként indulóka drótfonat felhelyezését és a NATO-drótot rögzítését végzik. Ez a legbonyolultabb részfeladat, hiszen legalább öt ember kell hozzá, közülük egynek a létra legtetején kell dolgoznia. A mai nap létrása gyakorlott mozdulatokkal, lezállás nélkül közlekedik. Mint utóbb kiderül szobafestő szakmáját és a rutint is a börtönben szerezte. Ezt követően végignézzük, ahogyan gyakorlott mozdulatokkal kihúzzák a NATO-drótot, felezik a tíz méteres tekercset. A csípőfogó és a védőkesztyű természetesen kötelező. A hattyúnyak rögzítése már gyerekjátéknak tűnik, végül pedig felkerül a helyére a pengeéles dróthenger is. Ez utóbbira kell a legjobban odafigyelni, ez a legveszélyesebb. De a nagy létszám és a komoly munkatempó ellenére – az apró sérülésektől eltekintve – nem történt baleset. Erről *Somodi Mihályné* zászlós, szakápoló beszél. Ő és négy kollégája osztotta ki reggelente a gyógyszereket, vérnyomást vagy vércukorszintet mértek, és persze kötöztek és fertőtlenítettek is, ha kellett. Szerencsére ma nem volt tennivaló. Még mielőtt elköszönünk tőle elmondja, hogy az izgalmakról azért nem kellett lemondania, hiszen minden munkafolyamat potenciális veszélyforrást jelentett, így ő mindig készenlétben volt.

Molnár őrnagy az „irodájánál”, a Skoda Yeti csomagtartójánál fogad minket. A beszélgetés közben az ő „IBH” feliratos karjelvénye is előkerül. Nagyon büszke rá, hiszen ez nem olyan, mint Tamásé, ezen látszik, hogy kézzel készült, a kalocsai kollégáktól kapta emlékébe. Elmondja, hogy öt hete van a határon, és húsz évet szolgált Pálhalmán, így számára a hasonló nagy létszámú munkáltatás nem jelent újdonságot. Két éve került Kalocsára, ahol a bv. osztály osztályvezető helyetteseként látja el szolgálati feladatait. Felesége is smasszer, ő is Kalocsán dolgozik, a gazdasági osztályon. Együtt kérték át magukat Kalocsára, hogy közelebb legyenek a családi fészekhez. Két fia van, a 12 és 14 éves srácok már ismerik a szlenget, van fogalmuk róla, milyen is az igazi smasszeráj. Talán ők is beöltöznek majd – mondja büszkén az őrnagy, akin látszik, hogy érzékenyül, amikor a családjáról beszél. Már meg sem kell kérdeznem, hogy mi hiányzott neki itt a legjobban. Azt azonban elmondja, hogy a társaságra, a hangulatra nem lehetett panasza, ez pedig sokat segített elviselni a szerettei hiányát. És hatalmas meglepetés volt a múlt szombat is, amikor az otthoniak váratlanul megérkeztek hozzá. Együtt tudtak tölteni két napot, még a mórahalmi fürdőbe is elmentek. Igazi testi és lelki feltöltődés volt számára.

A röszkéi kerítés az egyik legszebb, mondják sokan az itt szolgálatot teljesítők és a fogvatartottak is. Hát megkérjük Molnár őrnagyot, hogy legyen a túravezetőnk, és mutassa be a környéket. Örömmel igent mond, és már száguldunk is. Először a manőverúton, megmásszuk a közeli dombot, és a „saját gyártású” mafit és esőbeállókat nézzük meg. Majd a Holt-Tiszához vesszük az irányt, ahol éppen egy nappal ezelőtt lett kész a határzár. Kerítésből itt csupán egy sor van, ez is újonnan épült. Eddig három sor gyoda volt itt, amiket le kellett cserélni, mert az embercsempészek és az időjárás komolyan megrongálta. Az országhatár itt a folyó közepén van, bóják jelzik a pontos helyét. Ezt követően a kamionparkoló mögötti felszámlolt depó területén nézzük meg az 5 és fél kilométernyi megereszkedett, ezért lecserélt NATO-drótból álló pengeéles rozsdakupacot. De jártunk a röszkéi vasútállomáson is, ahol megnéztük az ott vesztegelő, a határt átszelő sint lezárt hivatott Mad Max-vagont. Ez volt az a vasúti kocsi, amire a kollégák konzolt hegesztettek, majd hét sorban alaposan betekerték NATO-dróttal és ideiglenesen betolták a határon lévő vasúti átkelőhöz. A szerb-magyar határt védő kerítés talán legtöbbet fotózott elemét, a bévés kreativitás és leleményesség mintapéldáját a nemzetközi hírügynökségeknek köszönhetően a világon mindenütt láthatták. Képe bejárta a világsajtót, néhány nap alatt többen látták, mint a Parlamentet és a Hősök terét évtizedek alatt.

A munkához minden feltétel adott és az is volt. Persze nagy szerepe volt annak is, hogy a büntetés-végrehajtás 2015-ben is itt volt a határon. Ezáltal volt gyakorlatunk, voltak kipróbált kollégáink és fogvatartottjaink egyaránt. Az akkori hibákat pedig ki tudtuk javítani. Ráadásul most az egész kivitelezés rajtunk múlt, nem függünk senkitől,

ezért mindent úgy csináltunk, ahogyan mi észszerűnek láttuk – összegzi a tapasztalatokat Varga alezredes. Ami pedig a munkát illeti, elmondja, hogy minden feladatot a bévé végzett: a depók felállítását, az anyagok beszállítását, a beszerzések lebonyolítását, a határzár elemeinek gyártását. Nehézség csupán annyi volt, hogy mindennek időben ott kellett lennie, amikor éppen szükség volt rá. De megtervezett volt minden munkafolyamat, így amiatt sosem kellett várakozni, mert nem volt szerszám, vagy alapanyag, vagy munkaerő. Hatalmas logisztikai bravúr volt ez a két hónap.

Nagy feladat, és komoly küzdelem volt, de nem csupán a közel 160 kilométer, a 31 ezer oszlop, vagy a 10 ezer 200 tekercs drótfonat miatt. A munka a határon folyamatos harc volt a terepviszonyokkal, az időjárással, a távolságokkal és olykor az idővel is. Ahol nem a járhatatlan sár okozott szinte megoldhatatlan feladatot, ott a mindent elnyelő és mindenhová beférkőző homok, vagy éppen az áprilisi hóesés adta fel a leckét. Ez utóbbiból közel tizenöt centiméter jutott Kelebiára és Röszkére, ahol akkor éppen a munkálatok jelentős része folyt. Csikériában például lábszárig ért a sár egy-egy kiadós eső után, de a szárazság sem volt jobb, az ásothalmi vörös homokmezőn úgy érezte magát az ember, mintha a sivatagban lenne – annak minden nehézségével együtt. Kint a terepen pedig még egy telefon feltöltése is problémát okozott olykor és bizonyos határszakaszokon a teljesen feltöltött mobil sem ért sokat, hiszen rendszerint nem volt térerő. A dombos, völgyes, vagy éppen erdős helyeken pedig még az EDR sem működött, így volt, hogy a műveletirányítóknak személyesen kellett kimenni a terepre ellenőrizni a haladást. A bejárando terület pedig néha az ötven kilométert is elérte, az olykor ötszáz adagos élelem kiszállítása során előfordult, hogy a legtávolabbi helyszínek között százhusz kilométer volt a távolság. De a közlekedés még száz méteren sem megy zökkenőmentesen. Néhány napja is nagy volt a kavarodás, amikor az egyik munkagép elakadt a mocsárban. Egy traktor segített volna a segítségére, de az is megfeneklett. Végül a menteni érkezőt is ki kellett menteni. Még mindig látszódnak a hatalmas barázdák, amiket a több tonnás „kötélhúzás” okozott.

A határ az ilyen. Ha valaki, akkor *Végh Csaba* nyugalmazott határőr alezredes ezt jól tudja. Ő a Bv. Holding elit csapatának, a somogyi javítóbrigádnak a vezetője, Nagykanizsán szolgált, határőr családba született. 15 hete nagyrészt folyamatosan itt van kint a határon, most a tranzitónában dolgoznak. Ha nincs javítás, akkor embereivel az építésben segítenek. Nekik akkor van vége egy napnak, amikor elfogy a feladat. És, hogy mitől megy ilyen gyorsan, és ennyire jól a munka? Véleménye szerint attól, hogy kivételes csapatszellem uralkodik „ideleln”, ahol egyszerre adott az eszköz, az erő és a technika. A 80-as évek végén még bontottuk a kerítést, ki gondolta volna, hogy a történelem rákényszerít majd minket arra, hogy újra építsük – teszi hozzá, majd elindul vissza, hiszen várja a csapatát.

Tiszasziget, régi nevén Ószentiván egy Szegedtől délre fekvő, alig 1700 lelkes település. Itt – akárcsak Röszkén – minden békés és nyugodt. Álmos, kis község, takaros házak, rendezett kertek. A minőségellenőrök miatt jöttünk ide, az ő munkájukat is meg akarjuk nézni. A falut elhagyva egy kicsi határátkelőhöz érünk. Itt találkozunk *Varga András* főtörzsőrmesterrel, aki bár lassan tizenegy órája szolgálatban van, mosolyog. Örülünk, hogy idetalálatok, jó, hogy itt vagytok – fogad minket őszinte örömmel. Itt is idilli a kép: balról juhok legelnek, jobbról a repce festi sárgára a távot. Andrásék hét háromfős csoportban dolgoznak, ők ellenőrzik, javítják az anyaghibákat, és cserélik vagy pótolják a rapid kapcsokat és pántoló szalagokat. Fontos munka ez, van, hogy este 9-ig nem jönnek le a határszakaszról. Persze speciális eszközök és felszerelés kell a javításhoz. Ilyen például a gripple szem, ami a vezérdrótot húzza feszesre. Ennek az eszköznek a segítségével két oldalról a két különálló huzalt egy speciális fogóval feszesre lehet húzni. Háromszáz kilónak megfelelő feszítést is el lehet vele érni.

A brigádok egymástól látótávolságra dolgoznak. A nap már lemenőben. Az első csapat, *Ricsli Sándor* törzsszászlós, *Klein Attila* törzsőrmester, *Vörös János* őrmester, már a kezdetektől a határon van. Az itt dolgozók kivétel nélkül veteránok, már

2015-ben is lenn voltak a határzáránál, így ismernek minden munkafolyamatot, nem lepődnek meg semmin. Van tehát teendő bőven és a kihívás is óriási, de mindezek ellenére – vagy talán éppen ezért – kitűnő a hangulat. Ez látszik a személyi állományon és a fogvatartottakon egyaránt. A dolgozók kezek teszik, amit kell, a munka gyorsan és ütem szerint halad. Az elítéltek munkakedvére és az elvégzett munka minőségére sem volt panasz. De fegyelmi vétség és munkamegtagadás sem történt, sőt egészséges versenyszellem alakult ki a brigádok között: mindenkit érdekelt, hogy a társak mennyit haladtak, és próbálták tartani az iramot, esetleg meg is előzni a többieket. A kollégáknál is ez volt a jellemző, volt kedv dolgozni, és egy irányba ment mindenki. Az olajozottan működő belső ellátásnak és a nagyfai konyhának köszönhetően pedig meg volt a jutalma a tisztességes munkának: a fogvatartottak és a kollégák is emelt norma szerint étkeztek. A munkában pedig minden bv.-s kft. kivette a részét. A drótfonatok a sopronkőhidai, az állampusztai kft.-kben és a Bufában készültek, a NATO-drótot a marionasztrai, a kerítésoszlopokat a pálhalmi elítéltek készítették. De a munkavédelmi kesztyűk, bakancsok, az információs táblák, a lakatok, mind egy-egy bv.-s cég termékei. Mára pedig új iparág lett a kerítésépítés is. Sokan fordulnak a Holdinghoz, a rendőrség, a TEK, és a közútkezelő is a bévét választotta.

A büntetés-végrehajtás a migrációs válsághelyzet kezelésében a kezdetektől fogva aktívan és nagy erővel van jelen. Az összetett munka komoly erőfeszítéseket igényelt, de szervezetünk nehézségekkel megbirkózott, a számos kihívás ellenére is sikerrel helyt állt. A magyar-szerb határszakaszon az ideiglenes biztonsági határzár első és második vonalának megépítésében, a kerítéselemek gyártásában nélkülözhetetlen szerepe volt a bv. fogvatartotti és hivatásos állományának. Az elmúlt két évben a feladatokban több száz bévés vett részt. Munkájukkal és hozzáállásukkal bebizonyították, hogy az ország védelméért, a közbiztonság fenntartásáért rájuk és a büntetés-végrehajtásra bármilyen körülmények között lehet számítani.

Kellner Gergely

Bévés zárándokút

A tavaly nyáron megrendezett első Országos Fogvatartotti Zárándoklat sikerén felbuzdulva úgy döntött a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága, hogy idén a személyi állomány számára is megszervezi a zárándoklatot. Május 31-én huszonnégyszázötven büntetés-végrehajtási intézetből közel száznegyvenen indultak útnak a mátraverebély-szentkúti kegyhelyre.

A rendhagyó, de talán hagyományteremtő esemény motorja és főszervezője *Hajdú Miklós*, a sátoraljaújhelyi fegyház börtönlelkésze volt, a kegyhelyen pedig *Kálmán Peregrin* atya, a mátraverebély-szentkúti kegyhely igazgatója köszöntötte a zárándoklós büntetés-végrehajtási dolgozókat. Ezt követően *Sipos János* alezredes, a BvOP Humán Szolgálatának főosztályvezetője szólt az egybegyűltekhöz, aki azt hangsúlyozta, hogy a büntetés-végrehajtásban dolgozók munkája nap mint nap sok lemondással, önfeladással jár, de a küzdelmes, feszültségekkel terhes feladatokat emberséggel, tisztelettel, a felebaráti szeretet szellemében kell ellátnunk, s ez magasabb rendű helytállást, nemes lelkiállást kíván meg. Hiszen, ahogyan a fogvatartottak reintegrációja a társadalomba, a börtönlelkészeink által végzett hitéleti nevelés a lélek mennyei otthonába történő visszatérést készíti elő.

A zárándoklat a szentkúti kegytemplomban megtartott szentmisével folytatódott. *Bíró László* püspök arról beszélt, hogy ez az együttlét történelmi esemény, hiszen hazánkban első alkalommal került sor a börtönben dolgozók zárándoklatára. - Tisztelettel, alázattal állók itt azok előtt, akik az egész nemzet biztonságát szolgálják, mert ránk vigyáznak azért, hogy őrizzék a börtönben lévő elítélteket, akik számára ugyanakkor életteret biztosítanak – mondta a püspök, aki megemlékezett arról is, hogy a tavalyi zárándoklaton egy fogvatartott arról beszélt, hogy azért is érezte jól magát

Szentkúton, mert ott emberszámba vették. Ennek kapcsán a püspök elmondta, hogy a fogvatartottak is Isten képmásai, úgy kell rájuk tekintenünk, mint Jézus tekintett a farizeusok által elé hozott házasságtörő asszonyra.

A szentmise alatt *Horváth Enikő Sára* alezredes, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön tisztje énekelt, majd *Butsy Lajos* sopronkőhidai börtönlelkész beszélt az ünnepről. A kötetlen beszélgetésen a diskurzus egyik témája a kötelezettségek, kötöttségek mellett megélhető szabadság volt. Mint *Bíró László* rámutatott, az életben minden feladat egyben kötöttséget is jelent. *Saint-Exupéry*-t idézte, aki az *Éjszakai repülés* című művében felvetette: - Szabad-e a végtelen sivatagban álló ember, hiszen övé az egész homoktenger? Nem, csak abban a pillanatban lesz szabaddá, ha valaki megmutatja neki az oázis felé vezető utat, s ő dönt, hogy elindul. *Nagy Imre* szolnoki börtönlelkész és *L. Molnár István*, a református börtönmisszió vezetője arra buzdította a jelenlévőket, hogy beszéljenek kollégáiknak a zárándoklatról, meséljék el nekik az ott tapasztalt élményeiket, hiszen ez jelentheti a majdani találkozók jövőjét. Végezetül *Győri Levente*, a Humán Szolgálat osztályvezető alezredesének gondolataival zárult az esemény, aki kiemelte a zárándoklat jelentőségét, megköszönte a szervezők munkáját. Abban a zárándoklatban és a szervezők is egyetértettek, hogy elkötelezettek a zárándoklat folytatásában.

Miből lesz a cserebogár?

Bámulatra méltó, ahogy töretlen lelkesedéssel mennek nap mint nap az iskola és egyéb napi kötelező programok mellett az edzésekre, különórákra, foglalkozásokra. Energiájuk kifogyhatatlan, lelkesedésük határtalan. Céltudatosak. Sokszor erejükön felül, fáradtságot legyőzve, versenyeken és különböző próbatételeken bizonyítják kiemelkedő tehetségüket. Ők azok a tehetséges és különleges gyerekek, akikre szüleik méltán büszkék.

Megkértük kollégáinkat, küldjenek nekünk beszámolót gyerekeikről és a gyerekek sikereiről. Ezzel a kis összeállítással szeretnénk hírt adni arról, hogy „bv.-országban” mennyi tehetséges gyerkőc van.

BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLÉN MEGYEI BV. INTÉZET

Nagy Pentele (10 éves) a népes judomezőny +60 kg-os nehézsúlyú kategóriájában versenyez a Miskolci Judo Klub színeiben. Édesapja, Nagy Viktor c. bv. főtörzsőrmester, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bv. Intézet Fiatalokorúak Regionális Intézetében teljesít szolgálatot. Fia, Pentele két éve üstökösként robbant a mezőnybe, azóta sikert sikerre halmoz, számtalan hazai és nemzetközi verseny győztese és érmese. Néhány fontosabb eredménye: Országos Bajnokság 2. helyezett, az egri Tóth Péter-rangsorverseny győztese, a Regionális Diákolimpia győztese, az Országos Diákolimpiai Döntő 2. helyezése, a rimaszombati Gemer-kupa győztese, a Lucian Preda-emlékverseny győztese Szatmárnémetiben, illetve a tizenegy ország részvételével megrendezett Judo Grand Prix 2. helyezettje.

Váci Kira Dorina (14 éves) úszóversenyző. Édesapja, Váci Péter bv. főtörzsőrmester szintén a Fiatalokorúak Regionális Intézetében dolgozik. Kira hétéves korától úszik versenyszerűen, heti öt alkalommal van edzése, valamint saját személyi edző is foglalkozik vele. Több országos versenyen ért el jó helyezést. A diákolimpiák rendszeres résztvevője. Kilencévesen úszta át először a Balatont, azóta minden évben teljesíti a több mint 5 kilométeres távot. Triatlonversenyeken a felnőttek között is megállja a helyét. A 24 órás úszások alkalmával negyedik éve ő vállalja a legtöbbet csapatában. Közel 150 érmet és kupát szerzett, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében elismerték mint az Év Sportolóját. Legutóbb Szerencs város polgármestere adta át neki az Év Sportolója díjat.

Suszterics Gergely (9 éves) karatézik. Édesanyja, Suszterics Ildikó c. bv. törzsszászlós, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bv. Intézet bv. osztályának segédelőadója. Gergő legjobb eredményei: 2017-ben a Kodomo-kupán a kategóriájának 1. helyezettje, majd a III. Sajó-kupán két kategóriában is 1. helyezést ért el. 2016-ban a nyílt Shito-világkupán is megnyerte kategóriáját, mint ahogy a 13. Cikádor-kupa meghívásos karateversenyen is. 2015-ben WKF Karate Magyar Bajnokság Utánpótlás 10-11 éves fű- és a Nyílt Shito Országos Bajnokságot nyerte kategóriájában. Csak ismételni tudjuk magunkat: az UTE KaiSei-kupa meghívásos karateversenyen is két kategóriában lett első. Nem véletlen, hogy Miskolc városától megkapta a kiváló sportoló és tanuló címet.

SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI BV. INTÉZET

Molnár Sándor (10 éves) zongorázik. Édesapja, *Molnár Sándor* bv. törzsőrmester, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bv. Intézet körletfelügyelője. A kislány a Muzsika Zeneiskola tanítványa, tanára *Pozor István* zongoraművész. 2014 szeptemberében elmentek a zeneiskola toborzására. Gitározni szeretett volna, de a gitár szakon már nem volt hely, így a zongorát választotta. Fél év után kiderült, hogy milyen tehetséges. Jelenleg hetente kétszer jár tanárhoz, és otthon is mindennap gyakorol. 2016-ban a Bethlen Művészeti Fesztiválon kategóriájában első lett, idén pedig ugyanitt zongorakategóriában korcsoportjában második, kamarazenekar-kategóriában, ahol csembalón játszott, első helyezést ért el. 2016-ban a Krétakör Művészeti Versenyen zongorakategóriában kiemelt arany minősítést szerzett. Tavaly óta egyre több felkérést kap. Nyíregyházán például a Bencs Villában a helyi művészek egy kis kamaraestet tartottak, ahova tehetséges diákként őt is meghívták.

TÖKÖLI ORSZÁGOS BV. INTÉZET

Várady Szabina (11 éves), hét éve karatezik. Édesapja, *Várady Tamás* bv. főtörzsőrmester, a Tököli Országos. Bv. Intézet raktárosa. Szabina az óvodában tanulta meg a karate alapjait, később már versenyeken is indult. Számos arany-, ezüst- és bronzérem tulajdonosa. Jelenleg a budapesti Senshi KSE versenyzője. Célja, hogy világversenyeken és az olimpián is érmes lehessen. 2016-ban már rangos versenyeken is kiemelkedő eredményeket ért el: a Hungarian Open nemzetközi versenyen és a diákolimpián is bronzérmet szerzett. A Shito Ryu-világkupán, amelyen tizennégy ország hétszázötven versenyzője indult, korosztályában az ezüstérem jogos tulajdonosa lett.

Sándor Krisztina (11 éves) édesanyja, *Sándorné Bencze Mónika* c. bv. főtörzsszázlós, a tököli Fiatalkorúak Bv. Intézete szociális segédelőadója.

Krisztina hét évvel ezelőtt kezdett ritmikus gimnasztikázni, majd egy évvel később a személyiségéhez jobban illő balett- és akrobatikus elemekre épülő táncdal kezdett foglalkozni. Csapatával számos versenyen ért el jó eredményeket mind itthon, mind külföldön. 2017-ben már egyéni koreográfiában is megmutatta magát. Legutolsó versenyén Veszprémben, a hat ország részvételével megrendezett Connektor Táncfesztiválon csapatban arany- és ezüstérmet szereztek, egyéniben pedig ezüstminősítést kapott. A Ritmuscsapatok Első Nemzetközi Versenyén pontszámaik alapján továbbjutottak a nemzetközi megmérettetésre. Krisztina emellett az iskolában is kiválóan teljesít, rendszeres résztvevője a matematika- és a szavalóversenyeknek is.

HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BV. INTÉZET

Oláh Fanni (14 éves), versenytáncos. Édesanyja, *Oláhné Vékony Szilvia* bv. őrnagy, a Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet reintegrációs tisztje. Édesapja is az intézetben dolgozik. Óvodáskora óta versenyszerűen táncol a Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség égisze alatt, balett-, jazz-, modern- és show-kategóriában. Pályafutása során számos hazai és nemzetközi versenyen képviselte hazánkat és ért el kiemelkedő eredményeket. Többszörös magyar bajnok szóló- és duó kategóriában, melynek elismerésül a szövetség érdemes sporttáncosi kitüntetést adományozott neki. Nemzetközi versenyeken elért kiemelkedő eredményeit a Magyar Divat- és Sporttánc Szövetség nívódíjjal jutalmazta.

Balló Vanda Viktória (11 éves), a Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetben dolgozó *Balló Ágnes* bv. zászlós lánya, a Valcer Táncstúdió mazzorettcsoportjában táncol. 2015 szeptemberében kezdte a mazzorettet a Debreceni Valcer táncstúdióban. *Fekete-Erdei Melinda* edző profi munkájának köszönhetően már a következő évben dobogós helyezést értek el a bajnokságokon. 2016-ban a móri XVI. Magyar Mazzorettbajnokságon vett részt, illetve Siófokon a 13. IAM Mazzorettspport Európa-bajnokságon és a Merry Majorette Európa-kupán, ahol tizenkét ország közel ezer mazzorett-táncosa jelent meg.

HEVES MEGYEI BV. INTÉZET

Nagy Zsombor nyolcéves koráig úszott, korosztályában országos tizedik volt 100 m-es és 200 m-es gyors-, valamint 50 m-es hátúszásban. Nyolcévesen a ZF Eger ificsapatának vízilabda-játékosa lett. Csapatával több bajnokságot is sikerült megnyernie. 2016 szeptemberétől a sportlövészet felé fordult figyelmé. Jelenleg vezeti az országos serdülő korcsoportot, ifiben az országos tizedik helyezést sikerült elérnie, a junior korcsoport országos ranglistáján pedig a huszonötödik helyen áll. Tavaly elnyerte a Budapest Bajnoka címet, idén a Shooting Open nyertese. Zsombornak volt kitől örökölnie lövészet iránti szeretetét. Édesapja, *Nagy Róbert* bv. törzsőrmester, a Heves Megyei Bv. Intézet műveleti segédelőadója, aki 2015-ben megnyerte az országos lőbajnokságot, 2016-ban csapatban és összetett egyéniben is országos 1. helyezést ért el. Zsombor a sportok mellett a tanulásban is jeleskedik. Második osztályos korában iskolájában az évfolyam tanulója lett, matematikából országos versenyen 8. helyezést ért el.

KALOCSAI FEGYHÁZ ÉS BÖRTÖN

Ferencz Panna (13 éves, a képen balra) 2014 februárjában kezdett el evezni. Édesanyja, *Göde Katalin* c. bv. zászlós, nyilvántartási segédelőadó. Panna 2015-ben megnyerte a Sport XXI. Minikupa összesített éves pontversenyét. 2016-ban a szerbiai Palicsban kétpárevezésben lett második, és mivel a 12 éves korosztályban megnyerte a versenysorozatot, 2016 januárjában a Magyar Evezős Szövetség díjazásban részesítette. 2015-ben Kalocsa legjobb női sportolója, 2016-ban Kalocsa legjobb diáksportolója lett. Diákolimpiát és több országos bajnokságot nyert 2015-ben, az elmúlt két évben a területi és megyei döntők legjobbjai között is ott volt.

Romsics Lili (13 éves, a képen jobbra) szintén evez, ő 2015 nyarán kezdte el a sportot. Első versenye a júliusi országos bajnokságon volt, ahol rögtön három ezüstérmet nyert. Az év további versenyein is részt vett, így 2015-ben a 11 éves lányok közötti Sport XXI. Minikupa éves összetett bajnokságát is megnyerte. 2016 januárjában a Magyar Evezős Szövetség díjazásban részesítette őt is, akárcsak Ferencz Pannát. 2016. évi versenyzése alapján Romsics

Lili a Sport XXI. Minikupa-bajnokság 12 éves korosztályában a 2. helyet szerezte meg, és ismét kiérdemelte a Magyar Evezős Szövetség elismerését. Országos és nemzetközi versenyeken dobogós helyezéseket ért el. Lili édesapja, *Romsics Norbert* c. bv. főtörzsőrmester, biztonsági felügyelő.

BARANYA MEGYEI BV. INTÉZET

Raffai Bálint (18 éves, a képen balra) látható, 2010 óta vízilabdázik. Édesapja, *Raffai Győző* bv. zászlós, a Baranya Megyei Bv. Intézet körlet-főfelügyelője. Bálint a Pécsi Sport Nonprofit Zrt. (PSN Zrt.) játékos. 2013-ban és 2014-ben is a serdülőcsoportban országos bajnoki 2. helyezettek lettek, 2015-ben pedig megnyerték a Lemhényi Dezső-ifúsági kupát. 2016-ban már felnőtt OB1-es csapatban is kapott játéklehetőséget.

Összeállította: *Szili Mónika*

A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának lapja

Felelős kiadó: **Dr. Tóth Tamás** bv. vezérőrnagy • Főszerkesztő: **Makula György** bv. alezredes
Főszerkesztő-helyettes: **Kellner Gergely** bv. százados • Felelős szerkesztő: **Mészáros Zita** • Fotó: **BvOP Kommunikációs Főosztály**

A szerkesztőség elérhetőségei

Cím: **BvOP Kommunikációs Főosztály**, 1054 Budapest, Steindl Imre u. 8.
Telefon: **+36/1/301-8424, -25**, e-mail: **sajto@bv.gov.hu**. Nyomdai előkészítés: **Apex Design Kft.**
Nyomda: **Duna-Mix Kft.**, 2600 Vác, Barabás M. u. 1.

Nagyszabású férőhelybővítés Vácott

Elítéltek munkájával újul meg a váci börtön épülete, amely 2017 decemberétől újabb 120 fogvatartott elhelyezését teszi lehetővé.

A Váci Fegyház és Börtön területén található, korábban tiszthelyettesképző iskolaként funkcionáló háromszintes épületet fogvatartottak építik át. Az átalakítás végén az intézetben belül jelentősen csökken a telítettség. Az építkezés két ütemben valósul meg. A férőhelybővítési beruházás első üteme 44 munkanapon át, 30 fogvatartott bevonásával, több mint 8500 munkóra alatt készült el. Emellett a 32 fő elhelyezését biztosító új körlet berendezési tárgyainak többségét a belső ellátás keretében, a fogvatartottakat foglalkoztató bv. gazdasági társaságok gyártották. Az új körletrész kialakítása az Európa Tanács ajánlásának megfelelően, az európai börtön szabályok figyelembevételével történt.

A projekt során fogvatartotti elhelyezési körletrészek, raktárhelyiségek, közlekedőfolyosók, irodák, mosdóhelyiségek, operátorhelyiség, egészségügyi részleg, könyvtár és tanterem kialakítására egyaránt sor kerül. A közel három ezer négyzetmétert érintő építkezésben 15 hónapon át napi 6,5 órában 30 fogvatartott vesz részt. A felújításba olyan elítélteket vonnak be, akik az intézet által szervezett, két év alatt elvégezhető szakmaképzésen vettek részt. Az OKJ-s végzettséget biztosító képzésben részt vevők segítségével, a kötelező gyakorlatok során a kőműves-hidegburkoló, valamint szobafestő-mázoló szakmunkástanulók munkájának köszönhetően folyamatosan újul meg a börtön. A munkavégzést követően a délutáni időszakban biztosított szakképzések főként olyan hiányszakmákban folynak, amelyekben a szabadultak később majd el tudnak helyezkedni.

Energiaracionalizálás a Fővárosiban és a Gyűjtőben

A Fővárosi Bv. Intézet III. objektumának területén a BM/18165/2016. azonosítószámú

mű projekt tette lehetővé a korszerű, energiatakarékos LED technológia alkalmazását. A Belügyminisztérium pályázatán az intézet bruttó 2 314 258 forint támogatáshoz jutott. Az intézet fényforrásai mára elavultak. A jelenlegi legmodernebb és legalacsonyabb fogyasztású LED fényforrások beszerelésével jelentős energiamegtakarítás érhető el. Mivel a fényerősség is nagyobb lesz az irodákban, a racionalizáció mellett a munkakörülmények is javulnak. Az új LED-es fényforrások elhasználódási ideje várhatóan öt év, ezért a jövőben a környezet is kevésbé terhelődik fénycsöves hulladékkal. Az intézet Maglódi úti objektumában 835 LED fénycső és 5 LED reflektor lesz felszerelve. Az energiaracionalizálás még idén megvalósul. A kivitelezés májusban megkezdődött, az üzembe helyezés

tervezett időpontja 2017. december 15.

A Gyűjtő teljes területén is az energiahatékony LED technológia váltja fel a hagyományos világítást. Az intézet több mint 15 millió forintot nyert a kül- és beltéri fényforrások korszerűsítésére a Belügyminisztérium 2017. évi energiaracionalizálási pályázatán. Az intézet a „B” objektum fényforrásainak cseréjére közel 5,4 millió forintot, az „A” objektum és az IMEI épüle-

teinek világítás-korszerűsítésére több mint 9,8 millió forintot fordíthat. A projekt még az idén megvalósul, a kivitelezés májusban itt is megkezdődött.

A BM/18615/2016. azonosítószámú projekt keretében 28 pályázatot támogatnak. A nyertesek összesen mintegy 152 millió forintot fordíthatnak a hagyományos izzószálas, kompakt fénycsöves és argongázos világítás kiváltására.

Bv.-s szakemberek az Erasmus projektben

A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet fogvatartottjai újra birtokba vehették a szabadlevegőn tartózkodásra szolgáló sétaudvart. A fogvatartottak napi szabadlevegőn tartózkodáshoz való jogát a 2013. évi CCXL. számú törvény írja elő. Februárban az intézetben leest nagy hó és a szél oly mértékben tette tönkre a sétaudvart, hogy annak szerkezete balesetveszélyessé vált. A BvOP által nyújtott 3,8 millió forint támogatásból a 396 m²-es sétaudvar teljes szerkezetét sikerült újraépíteni. A bontási munkálatokban, az anyagszállításban, illetve a segédmunkákban a fogvatartottak is részt vettek.

Pedagógusnapi elismerések

Dr. Tóth Tamás bv. vezérőrnagy, a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának nevében Lajtár József bv. vezérőrnagy, az országos parancsnok gazdasági és informatikai helyettese június 1-jén köszöntötte a kollégákat pedagógusnap alkalmából és elismeréseket adott át.

Dr. Tóth Tamás országos parancsnok a **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emléklapett ezüst fokozatát** adományozta dr. Beregyei József nyugállományú rendőr dandártábornoknak, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja felnőttképzési szakértőjének, Benkóné Huszárik Katalinnak, a Kiss Árpád Általános Iskola nyugállományú tanítójának és Fehér Róbert László címzetes őrnagynak, a Fogvatartási Ügyek Szolgálatára megbízott kiemelt főreferensének.

A **Büntetés-végrehajtási Szolgálatért emléklapett bronz fokozatát** adományozta Kaiser Gabriella címzetes alezredesnek, a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vezető reintegrációs tisztjének, Bacsoné Pelcz Mária címzetes őrnagynak, a Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet reintegrációs tisztjének, Kosuth Angéla Olga címzetes őrnagynak, a Budapesti Fegyház és Börtön reintegrációs tisztjének, Stiefel Katalin címzetes őrnagynak a Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet reintegrációs tisztjének, Lehoczky-Turczser Éva őrnagynak, a Fogvatartási Ügyek Szolgálatára megbízott kiemelt főreferensének, Pflum Zsuzsanna főhadnagynak, a Büntetés-végrehajtás Központi Kórház reintegrációs tisztjének, Balogh Andrea címzetes törzsszászlósnak, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szociális segédelőadójának, Mészáros Ákos Tivadar címzetes zászlósnak, a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megbízott reintegrációs tisztjének és Szabó Ilona Aranka címzetes zászlósnak, a Szegedi Fegyház és Börtön szociális segédelőadójának.

Országos parancsnoki dicséretben és ajándéktárgyban részesítette Bozáné Török Erika címzetes alezredes, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs

Központja kiemelt főtanárárt, Bársony Erika címzetes őrnagyot, a Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vezető reintegrációs tisztjét, Veres László századost, a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja megbízott kiemelt főtanárárt, Juhász Mihály címzetes főtörzsszászlóst, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megbízott reintegrációs tisztjét, Sztojanovics Krisztián címzetes századost, az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vezető reintegrációs tisztjét, Horváth Gábor főhadnagyt, a Sopronköhida Fegyház és Börtön vezető reintegrációs tisztjét és Szép Tamás főhadnagyt a Márianosztrai Fegyház és Börtön megbízott büntetés-végrehajtási osztályvezető-helyettesét.

Az elismerésekhez gratulálunk, további jó munkát kívánunk!

Tököl az Erasmus projektben

Francia, német, török és spanyol kollégák mellett magyar büntetés-végrehajtási szakemberek is részt vesznek abban a Citizenship values elnevezésű Erasmus programban, amelyben huszonöt év alatti fogvatartottak részére dolgoznak ki oktatási programokat. A projekt olyan hasznos állampolgári ismeretek megszerzésére fókuszál (fogyatékkal élő emberek elfogadása, vallás, európai polgári ismeretek, a kisebbség-többség kérdésköre), amelyek nélkülözhetetlenek a visszaailleszkedésben. Magyarországon a pécsi, a balassagyarmati börtön és az NKE mellett a Tököli Országos Bv. Intézet szakemberei dolgozzák ki a négy témakört: fogyatékossgal élők megértése, kooperációs képesség fejlesztése, döntéshozatal és konfliktuskezelés. A projekt végeredményeként elkészülnek az Európa-szerte elérhető és használható oktatócsomagok.

Életmentő börtönőrök

Bátor, hősiestéttével méltóképpen képviselte a büntetés-végrehajtási szervezetet két győri munkatársunk. A győrszemerei tüzeset során tanúsított magatartásuk, az életmentésben nyújtott segítő közreműködésük elismerésüül dicséretben és karóra ajándékban részesítette őket dr. Tóth Tamás bv. vezérőrnagy, országos parancsnok 2017. április 26-án. Ennek apropójából találkoztunk velük.

Bv. Hírlevél: - Mikor és hogyan kerültek a büntetés-végrehajtáshoz?

Maticsák József: 2011-ben kerültem a büntetés-végrehajtáshoz. Ekkor már 20 évet dolgoztam az építőiparban, vasbetonszerelő, műkökésztő a szakmám. Úgy gondoltam, ideje lenne váltani, elfáradtam, gondoltam kell valami más, valami új.

Szele Krisztián: 2009-ben szereltem fel, akkor még a Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben (ma már a Szegedi Fegyház és Börtön III. objektuma). Szakmám bútorasztalos, amikor odakerültem, akkor épp a Szegedi Tudományegyetem testnevelés szakára jártam. Biztonsági felügyelőként kezdtem. Egy barátommal kezdtem Nagyfán, együtt határoztuk el, hogy kipróbáljuk. A büntetés-végrehajtásnál maradtunk.

- Volt családi érintettség?

M. J.: Családomból senki sem dolgozik a rendvédelemben, bár nem is olyan rég meggyőztem a nővéremet, hogy szereljen fel ő is. Felvétele jelenleg folyamatban van. Korábban sorkatonaként a határőrségnél szolgáltam a magyar-ukrán határszakaszon, s már akkor gondolkodtunk a barátaimmal, hogy felszerelünk a bv.-hez. Volt olyan kollégám, aki ezt már akkor megtette, ő már nyugdíjas.

Sz. K.: Nem, senki nem dolgozott soha börtönben. Családom furán is fogadta, hogy engem érdekel ez a munka. Mára már természetes nekik, hogy ezt csinálom.

- Mi a jelenlegi beosztásotok?

M. J.: Jelenleg gépjárművezető a beosztásom, de csinálom emellett sok mást is. Körletfelügyelőként kezdtem, belevágtam a sűrűjébe, így ha más feladatot kapok, az sem okoz problémát. A győri börtön megyei ház, mindenki csinál szinte mindent, de talán így izgalmasabb is.

Sz. K.: Most Győrben körletfelügyelő beosztásban dolgozom, de rendszeresen veszek részt szállítási feladatokban is.

- Mik a távlati tervek?

M. J.: Terveim a bv.-ben? Nehéz kérdés. Talán a legfontosabb, hogy minden szolgálat után úgy hajtsam le a fejem, hogy tudásom legjavát nyújtva mindent megtettem a példás szolgálatellátásért.

Sz. K.: Szeretnék még egy szakmát tanulni, hogy több lábon álljak.

- Hogyan vezetitek le a munkahelyi stresszt? Mit csináltok szabadidőtökben?

M. J.: Részben már bent levezetem, aki ismer, tudja, hogy sokat bolondozom, a jókedvem általában másra is átragad. Mindig segítek valakinek valamivel: lehet az egy biztató mondat, egy rövid poén, a lényeg, hogy mosolyogni lássam a kollégáimat is. Egyébként van egy nagy telkem, mindig van mit csinálni benne.

Sz. K.: A munkahelyi stresszt munkával vezetem le. Szeretek szabadidőmben a szakmámban asztalosként dolgozni, segíteni családomnak, barátomnak. Ami most nagyon érdekel, az a kerti faházak építése, és vettem most egy kis házat, azt újítom fel: gipszkartonozok, festek, mindent, ami egy lakásfelújításnál szóba jöhet.

- Hogy emlékeztek arra a napra?

M. J.: Ott nem volt időnk gondolkodni. Győrbe indultunk kollégámmal, Krisztiánnal. Már messziről láttam a füstöt, azt gondoltam, avart égetnek valahol. Mikor odaértünk, láttuk, hogy a garázs lángol. Lefékeztünk, berohantunk az udvarra, majd áramtalanítottam az épületet. Kiabálva kérdeztük, van-e ott valaki.

Sz. K.: Egy kislány volt otthon egyedül. Kikisértük, hogy ne sérüljön meg, majd megkezdtük az oltást. Találtunk vödört, lavórt, kiabálásunkra az egyik szomszéd hozott locsolóömlőt. Mire a tűzoltók kiértek, addigra eloltottuk a tüzet. Nem sok idő kellett ahhoz, hogy nagyobb legyen a tragédia: gázpalackok, több kanna gázolaj is volt a garázsban. Úgy gondolom, ha akkor nem állunk a helyzet magaslatán, nagy tragédia lett volna. Jólesett segíteni.

- Mit szolt a környezetetek az elismeréshez?

M. J.: Kollégáim és családtagjaim is büszkék rám. Örültem a jutalomnak is, és annak, hogy személyesen az országos parancsnok úr adta át. A két fiam azóta is büszkén mondja mindenkinek, hogy milyen hős az apukája.

Sz. K.: Mindenki nagyon büszke volt rám. Rengetegen gratuláltak, és gratulálnak ma is. Hősnek hívnak, bár én nem érzem magam annak: segítettem, mert ezt diktálta a szívem.

M. J.: Igen, szeretnék üzeni kollégáimnak, embertársaimnak: legyen meg mindnyájatoknak a napi egy jócselekedet. Legyen az akár egy nagy dolog, például amit most mi tettünk, de lehet egy egészen apróság is. Például figyeljünk oda egymásra, és ha kell, segítsünk egymáson. Én eszerint élem a mindennapjaimat.

Szalay László

Mindent lehet még jobban csinálni

Zakor Tibor bv. százados szakmai és sportolói karrierje is most csúcson van: április 1-jétől a BvOP Ügyeleti és Védelmi Osztályának megbízott vezetője, mindemellett meghívást kapott az augusztusi Fekvenyomó Európa-bajnokságra is, ahol hetedmagával képviseli Magyarországot. Ez a két erőpróba már messze nem hobbi szintű felkészülést igényel.

Bv. Hírlevél: – *Ma a munkájában és a sportban is sikeres. Hogyan kezdődött?*

Zakor Tibor: A családban és ismeretségi körömben is többen szolgáltak különböző fegyveres testületeknél, én is mindenféleképpen egyenruhás akartam lenni. Így 2003-ban, egy ott dolgozó ismerősöm révén kerültem a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetbe, mint biztonsági tiszt. A III. objektumban dolgoztam 2011 nyaráig, ekkor áthelyeztek az országos parancsnokságra főügyeletessnek. 2017. április 1-jétől pedig megbízással vezetem az Ügyeleti és Védelmi Osztályt.

Börtönben és „bivatalban” is dolgozott, miben látja a különbséget a két munka között?

Azt gondolom, ha valaki jó szakemberré akar válni és globálisan szeretné látni a rendszert, akkor szükség van mindkét tapasztalatra. Itt a parancsnokságon több információ összefut, míg a börtönben egy-egy intézet rutinját és működési elveit lehet nyomon követni. Itt több az impulzus, jobban látjuk, hogy melyek azok a jó gyakorlatok, amelyeknek bevezetését és kiterjesztését ösztönözni kell, és melyek azok, amelyeket esetleg meg kellene szüntetni.

És melyek azok a jó gyakorlatok, amelyeknek ösztönöznék a bevezetését?

Erre nehéz válaszolni, mert ez szakterületenként változik. Azt gondolom, hogy nincs egyetlen, általánosan jó gyakorlat, mert mindig jönnek újak, és nekünk haladnunk kell a korrallal. Lehet, hogy valamely módszert ma a legjobbnak tartunk, de egy-két év elteltével felülírja egy még jobb. Ezért folyamatosan keresnünk kell a fejlődés lehetőségét. Akkor is, ha azt gondoljuk, hogy valami jól működik – mert mindent lehet még jobban csinálni.

Hogyan kezdődött sportpályafutása?

2000-ben, a főiskolán kezdtem el a testépítést. Kövérkés gyerek voltam, muszáj volt valamit kezdenem magammal. A sport végül napi szinten életem részévé vált. Levezeti a feszültséget, emellett teljesen más jellegű feltöltődést ad. Nekem fontos az is, hogy ez az a sport, ami egyértelmű visszacsatolást ad arról, hogy mennyi energiát fektettél bele. Ez egyenesen arányos. Ez számomra nagyon motiváló. 2007-től szinte minden évben elindultam a BM-es szervezésű fekvenyomó versenyeken. Mindig dobogós helyezést

értem el, több versenyt meg is nyertem. Jöttek az eredmények, így kedvet kaptam ahhoz, hogy kipróbáljam magam egy nagyobb környezetben, az országos versenyen, amelyre nem csak egyenruhások, hanem bárki benevezhet. Ezért 2016 őszén leigazoltam az RKA Erőművek Sportegyesülethez, amely jellemzően fegyveres, rendvédelmi dolgozókat tömörít. Ott kezdtem el speciálisan készülni a fekvenyomásra, addig ez csak kiegészítő sportágam volt. Idén márciusban volt a II. osztályú – úgynevezett tehetségkutató – verseny, amit saját kategóriámban és abszolút kategóriában is megnyertem, a magyar bajnokságon pedig harmadik lettem. Innen már gyorsan ment minden. Felfigyelt rám az erőemelő szövetség, és lehetőséget kaptam arra, hogy képviseljem Magyarországot az augusztus közepén a finnországi Yltorinóban megrendezendő Európa-bajnokságon. Nem kis büszkeség, hogy a hétfős magyar válogatott tagja lehetek.

Az Ön esetében kicsit sántít a rovatcím, hiszen ez már a profik szintje, korántsem hobbi.

Valóban, ahhoz képest, hogy ez az első évem a profik között, nagyon jó eredményeket értem el. Az Európa-bajnokságon az erős középmezőnybe várom magam. Nappal hivatali munkarendben dolgozok, esténként pedig egy héten ötször edzek. Ez most elég leterhelő, de nagy sikerélmény és elismerés, hogy a magyar színeket képviselhetem. Ráadásul ebben a sportágban nincs anyagi támogatás, ez egy kétszázötvenezer forint önköltségű verseny, az utazást és a szállást is mi álljuk. Nagy öröm számomra, hogy a Bv. Holding támogatja a felkészülésemet, amit ezúton is köszönök, és felcsillant a remény, hogy a kőbányai önkormányzat is támogatni fog. De a legfontosabb az elismerés és a dicsőség, hogy elmondhatom magamról: tizenhét év alatt saját erőmből eljutottam arra a szintre, hogy magamra ölthetem a válogatott mezt. Ha „csak ennyi”, nekem már ez is megérte.

Honnan van ennyi energiája?

Nagyon elszánt és kitartó vagyok és bírom a monotonitást. Ez és a koncentrációs képességem itteni munkámat is segíti. Hiszem, hogy minden fejben dől el. Most két helyen kell százszázalékos teljesítményt nyújtanom, de szerencsére a párom megértő és támogat. Alig lát, de büszke rám, és a versenyekre is elkísér.

Mészáros Zita

Határmegbízotti értekezlet Balassagyarmaton

A Szlovák Köztársaság beszercebányai rendőr-igazgatóságának határmegbízottai is részt vettek azon a látogatáson, melyet a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság szervezett. A látogatás apropóján közös gyakorlatra is sor került. A vendégeket, *Miroslav Michalčík* ezredest, a Nyitrai Kerületi Rendőr Igazgatóság határmegbízottját és *Ivan Piliart*, a Beszercebányai Kerületi Rendőr Igazgatóság határmegbízott-helyettesét *Nagy László* r. dandártábornok, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője, egyben Magyarország 2. számú határmegbízottja fogadta a balassagyarmati Városháza dísztermében. A munkaértekezletet követően a program része volt a Balassagyarmati Fegyház és Börtönben tett látogatás is, ahol *Budai István* bv. dandártábornok, az intézet parancsnoka tájékoztatta a vendégeket az intézet történetéről és működéséről, majd *Horváth Zsolt* bv. alezredes mutatta be az Ipoly Cipőgyárat.

Ipar napjai

Az Ipoly Cipőgyár Kft. nem csak a szlovák vendégeknek mutatkozott be, a társaság sikeres négy napot zárt az Ipar Napjai 2017 kiállításon is. Idén 19 ország 435 kiállítója vett részt a szakmai seregszemlén a HUNGEXPO Budapesti Vásárközpontban május 9–12. között. A kiállításon jelen volt az ipar szinte összes ágazata, így mindenki képet alkothatott a szakmai trendekről.

Magyarország legnagyobb ipari seregszemléjét 16 700-an keresték fel, ami több mint tízszázalékos növekedés a két évvel ezelőttihez képest. Talán a kiállításra készített új kiadvány is segített abban, hogy a korszerű PU/gumitalpra épülő „STRAM” modellek bemutatkozása sok nézelődőt és üzleti érdeklődőt vonzzon az Ipoly Cipőgyár standjához.

Egy hétköznapi hős

A közelmúltban a Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézetet érintő Facebook poszt járta be a világhálót: „Láttam már érdekes embereket és dolgokat a Facebookon, nyilvánvalóan ennek a csatornának komoly ereje van. Leírok egy rövid történetet, ha a cég illetékeseihez, vagy netán a teherautó vezetőjéhez eljut a hír és ezt nekem visszaigazolja, még jobban meghajlok a közösségi erő előtt...” Egyik kollégánk segítőkészségből és emberségből jelesre vizsgázott, amikor önzetlenül nyújtott segítséget. Íme a beszámoló, ami bizonyítja, hogy a hétköznapi hősök közöttünk járnak.

A Pálhalmi Agrospeciál Kft. sofőrjének, *Somogyi Rolandnak* azon a bizonyos napon is hasonlóan indult a munkanapja, mint bármelyik, mégis felhívta magára a figyelmet. *Somogyi Roland*: – Ez egy tipikusan balszerencsés nap volt, egy műszaki hiba miatt megcsúsztam az idővel, és több partnerhez csak munkaidejük után értem oda. Éppen a Szent Margit Kórházból tartottam a Szent János Kórházba, amikor egy zebránál várakozó embereket láttam meg a Bécsi út és a Podolin utca sarkánál. Egy látássérült fiatal párról volt szó, akik vakvezető kutyájukkal várakoztak. Megálltam a zebránál, és láttam, hogy tanácstalanok, segítségre szorulnak. Egy pillanatra – bevallom – megtorpantam, aztán arra gondoltam, hogy ha nekem nincs jó napom, attól még másnak lehet. Benyomtam az „ott parkolok, ahol akarok” lámpát, azaz a vészvillogót, kiszálltam és odamentem hozzájuk. Hálásan köszönték a segítségemet és elmondták, hogy ritka az olyan, hogy valaki a segítségükre siet, azért nem mertek még elindulni, mert félnek a villamosoktól. Átkísértem őket, a villamosmegállóba tartottak. Miután odaértek, láttam, hogy a várakozók és a leszállók is segítettek nekik a felszállásban, oda se fértem volna, így sarkon fordultam és visszasiettem a teherautóhoz. Korábban hasonló eset még nem fordult elő velem, persze, máskor is próbálok előzékeny lenni mind a gyalogosokkal, mind a többi autóssal. Útbaigazítottam már eltévedt külföldi kamionost és álltam már meg balesetnél megkérdezni, hogy minden rendben van-e?

Varga Zsófia

Országos Terepfutó Bajnokság

Ez évben is a Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási, Továbbképzési és Rehabilitációs Központja szervezte meg a Büntetés-végrehajtási Szervezet 2017.

évi Országos Terepfutó Bajnokságát, amelynek a Márianosztrai Fegyház és Börtön lőtere adott otthont.

A bajnokságon huszonkilenc bv. szerv kétszázharminckilenc versenyzője vett részt. A díjakat Szabó Zoltán bv. ezredes, a BVOTRK igazgatója, Tóth Gábor bv. ezredes, intézetparancsnok, Biczó László bv. dandártábornok, intézetparancsnok és dr. Nádasi Béla c. bv. ezredes adták át.

Csapateredmények

1. Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
2. Állampusztai Országos Bv. Intézet
3. Pálhalmi Országos Bv. Intézet
4. Szegedi Fegyház és Börtön
5. Fővárosi Bv. Intézet
6. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bv. Intézet

Egyéni eredmények

Férfi, 35 év alatti, 10 000 m

1. Nagy Viktor főtörzsőrmester, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
2. Martin Patrik őrmester, Pálhalmi Országos Bv. Intézet
3. Tratnyek László hadnagy, Somogy Megyei Bv. Intézet

Férfi, 35 év alatti, 2000 m

1. Holló-Szabó Martin őrmester, Szegedi Fegyház és Börtön
2. Borza Richárd őrmester, Baranya Megyei Bv. Intézet
3. Nagy Tamás őrmester, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön

Férfi, 35 év feletti, 10 000 m

1. Buvár Attila százados, Szegedi Fegyház és Börtön
2. Tardi István főtörzsőrmester, Állampusztai Országos Bv. Intézet
3. Hámorniyik László hadnagy, Tiszalöki Országos Bv. Intézet

Férfi, 35 év feletti, 2000 m

1. Görgényi András főtörzsőrmester, Békés Megyei Bv. Intézet
2. Leidinger Árpád százados, Fővárosi Bv. Intézet
3. Borbás Sándor főhadnagy, Szegedi Fegyház és Börtön

Férfi, 50 év feletti, 10 000 m

1. Fülöp Gábor főtörzsszászlós, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
2. Határ Pál Csaba főtörzsszászlós, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
3. Bácskai Zoltán őrnagy, BvOP

Férfi, 50 év feletti, 2000 m

1. Grabicza Róbert alezredes, Állampusztai Országos Bv. Intézet
2. Nagy Károly főtörzsszászlós, Pálhalmi Országos Bv. Intézet
3. Turányik János ny. alezredes, Váci Fegyház és Börtön

Női, 35 év alatti, 10 000 m

1. Szigethi Ibolya hadnagy, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
2. Csathó Lilla közalkalmazott, Pálhalmi Országos Bv. Intézet
3. Oláh Edit őrmester, Fővárosi Bv. Intézet

Női, 35 év alatti, 2000 m

1. Nagy Bianka őrmester, Szegedi Fegyház és Börtön
2. Márián Renáta főhadnagy, Szombathelyi Országos Bv. Intézet
3. Kalmár Petra polgári alkalmazott, Balassagyarmati Fegyház és Börtön

Női, 35 év feletti, 10 000 m

1. dr. Szalka Renáta Éva százados, Budapesti Fegyház és Börtön
2. Piroska Krisztina törzsszászlós, Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön
3. Lukács-Miszler Katalin százados, IMEI

Női, 35 év feletti, 2000 m

1. Pősz Krisztina százados, Váci Fegyház és Börtön
2. Birknayer Barbara százados, Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
3. Nemesné Horváth Krisztina törzsszászlós, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bv. Intézet

Női, 50 év feletti, 10 000 m

1. Peák Csabáné alezredes, Adorján Tex. Kft.
2. Szaniszlóné Diószegi Éva alezredes, Fővárosi Bv. Intézet
3. Csur Istvánné közalkalmazott, Pálhalmi Országos Bv. Intézet

Női, 50 év feletti, 2000 m

1. Kiss Ildikó őrnagy, Állampusztai Országos Bv. Intézet
2. Borossné Fodor Erika polgári alkalmazott, Duna Mix Kft.
3. Csorba Istvánné közalkalmazott, Fővárosi Bv. Intézet